

Grozījumi:

19.12.2002. likums / LV, 189, 28.12.2002.; Ziņotājs, 2, 23.01.2003. / Stājas spēkā 01.01.2003.
29.05.2003. likums / LV, 85, 06.06.2003.; Ziņotājs, 13, 10.07.2003. / Stājas spēkā 20.06.2003.
30.10.2003. likums / LV, 159, 12.11.2003.; Ziņotājs, 23, 11.12.2003. / Stājas spēkā 01.01.2004.
07.04.2004. likums / LV, 61, 20.04.2004.; Ziņotājs, 9, 13.05.2004. / Stājas spēkā 04.05.2004.
20.12.2004. likums / LV, 206, 24.12.2004.; Ziņotājs, 2, 27.01.2005. / Stājas spēkā 01.01.2005.
02.06.2005. likums / LV, 98, 22.06.2005.; Ziņotājs, 14, 28.07.2005. / Stājas spēkā 06.07.2005.
15.06.2006. likums / LV, 98, 27.06.2006.; Ziņotājs, 14, 27.07.2006. / Stājas spēkā 28.06.2006.
15.06.2006. likums / LV, 101, 30.06.2006.; Ziņotājs, 14, 27.07.2006. / Stājas spēkā 01.10.2006.
13.12.2007. likums / LV, 208, 29.12.2007.; Ziņotājs, 3, 14.02.2008. / Stājas spēkā 12.01.2008.
20.12.2007. likums / LV, 2, 04.01.2008.; Ziņotājs, 3, 14.02.2008. / Stājas spēkā 05.01.2008.
21.01.2010. likums / LV, 21, 05.02.2010. / Stājas spēkā 19.02.2010.
16.12.2010. likums / LV, 205, 29.12.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
31.03.2011. likums / LV, 58, 13.04.2011. / Stājas spēkā 01.07.2011.
08.03.2012. likums / LV, 50, 28.03.2012. / Stājas spēkā 11.04.2012.
09.07.2013. likums / LV, 142, 24.07.2013. / Stājas spēkā 07.08.2013.
24.10.2019. likums / LV, 225, 06.11.2019. / Stājas spēkā 20.11.2019.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likums

I nodaļa Vispārīgie jautājumi

1.pants. Likuma darbības joma

Likums nosaka ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu un organizāciju sistēmu, fizisko un juridisko personu uzdevumus un kompetenci ugunsdrošības un ugunsdzēsības jomā, kā arī Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta funkcijas un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm (turpmāk — amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi) pienākumus, tiesības un tiesisko aizsardzību.

(15.06.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

2.pants. Ugunsdrošības jēdziens

Ugunsdrošība ir atbilstība normatīvajos aktos noteiktajām prasībām attiecībā uz ugunsgrēku novēršanu, sekmīgu dzēšanu un to seku mazināšanu.

2.¹ pants. Valsts ugunsdrošības uzraudzības jēdziens

Valsts ugunsdrošības uzraudzība ir preventīvo pasākumu kopums, kura mērķis ir nodrošināt normatīvajos aktos

noteikto ugunsdrošības prasību ievērošanu.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

3.pants. Ugunsdzēsības jēdziens

(1) Ugunsdzēsība ir organizēta darbība, kuru veic, lai likvidētu ugunsgrēku, glābtu fiziskās personas un materiālās vērtības, kā arī aizsargātu vidi ugunsgrēka dzēšanas laikā.

(2) Meža ugunsdzēsība ir pasākumu komplekss, kas mežā un meža zemēs nodrošina meža ugunsgrēka vietas atklāšanu, ugunsgrēka ierobežošanu un likvidāciju un ugunsgrēka vietas uzraudzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2007. likumu, kas stājas spēkā 05.01.2008.)

II nodaļa Ugunsdrošība un ugunsdzēsība

4.pants. Ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti un organizācijas

(1) Valstī ir šādi ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti un organizācijas:

- 1) Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests;
- 2) iestāžu, organizāciju un komercsabiedrību ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti;
- 3) pašvaldību ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti;
- 4) brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizācijas.

(2) Ministru kabinets nosaka:

- 1) kārtību, kādā iestādes, organizācijas un komercsabiedrības izveido ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestus;
- 2) iestāžu, organizāciju, komercsabiedrību un pašvaldību ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu funkcijas un tiesības, kā arī tiem izvirzāmās prasības.

(3) Brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizācijas darbojas saskaņā ar Biedrību un nodibinājumu likumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

5.pants. Ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu veidošana

(1) Iestādes, organizācijas, komercsabiedrības un pašvaldības var izveidot savus ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestus.

(2) Ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti izveidojami sprādzienbīstamos, ugunsbīstamos un īpaši svarīgos objektos, kas iekļauti Ministru kabineta apstiprinātajā sarakstā. Ministru kabinets nosaka kritērijus, pēc kādiem sprādzienbīstams un ugunsbīstams objekts iekļaujams minētajā sarakstā, kā arī kārtību, kādā šajā sarakstā iekļaujami īpaši svarīgi objekti.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.04.2004. likumu, kas stājas spēkā 04.05.2004.)

6.pants. Ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu un organizāciju sadarbība

(1) Katra ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesta un organizācijas pienākums ir sniegt savstarpēju palīdzību ugunsgrēku dzēšanā un glābšanas darbos.

(2) Kārtību, kādā valsts un pašvaldību institūcijas iesaistās mežu ugunsgrēku ierobežošanas darbos, nosaka Ministru kabinets.

(3) Meža ugunsdzēsības darbus un Valsts meža dienesta un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta sadarbības kārtību, veicot meža ugunsgrēku ierobežošanas un likvidācijas darbus, nosaka Ministru kabinets.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.06.2005. un 20.12.2007. likumu, kas stājas spēkā 05.01.2008.)

7.pants. Pašvaldību uzdevumi ugunsdrošības un ugunsdzēsības jomā

Pašvaldību uzdevumi ugunsdrošības un ugunsdzēsības jomā ir šādi:

- 1) nodrošināt pašvaldības ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu darbinieku apmācību;
- 2) atbalstīt brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizāciju veidošanu pašvaldības teritorijā;
- 3) atbalstīt Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta un Valsts meža dienesta darbību pašvaldības teritorijā, nodrošināt ugunsgrēku dzēšanai nepieciešamā ūdens izmantošanu bez maksas, kā arī atbilstoši iespējām sniegt materiālu un tehnisku palīdzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

8.pants. Iestāžu, organizāciju un komercsabiedrību ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu galvenie uzdevumi

Iestāžu, organizāciju un komercsabiedrību ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu galvenie uzdevumi ir veikt pasākumus, kas saistīti ar ugunsgrēku profilaksi un ugunsgrēku dzēšanu, kā arī veikt glābšanas darbus attiecīgajā iestādē, organizācijā vai komercsabiedrībā.

9.pants. Atbildība par ugunsdrošību objektā

(1) Par ugunsdrošību objektā ir atbildīgs ēkas, būves, to daļu vai zemesgabala īpašnieks (valdītājs) vai pārvaldnieks, ja tas paredzēts pārvaldīšanas līgumā, bet iznomātā (izīrētā) vai lietošanā nodotā ēkā, būvē, to daļās vai zemesgabalā par ugunsdrošību ir atbildīgs nomnieks (īrnieks) vai cits lietotājs, ja tas paredzēts līgumā.

(2) Vairākām personām iznomātā vai lietošanā nodotā ēkā, būvē, to daļās vai zemesgabalā par koplietošanas ugunsdrošības inženiertehnisko sistēmu un aprīkojuma ekspluatāciju atbilstoši ražotāja tehnisko noteikumu un ugunsdrošību regulējošu normatīvo aktu prasībām ir atbildīgs ēkas, būves, to daļu vai zemesgabala īpašnieks (valdītājs) vai pārvaldnieks, ja tas paredzēts pārvaldīšanas līgumā.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

10.pants. Par ugunsdrošību objektā atbildīgo personu pienākumi

Ēkas, būves, to daļu vai zemesgabala īpašniekam (valdītājam), pārvaldniekam, nomniekam vai citam lietotājam, kas saskaņā ar līgumu ir atbildīgs par ugunsdrošību objektā, ir šādi pienākumi:

- 1) nodrošināt normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību ievērošanu;
- 2) nodrošināt iespēju veikt valsts ugunsdrošības uzraudzību;
- 3) sniegt ar ugunsdrošības jautājumiem saistīto informāciju, ja amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi to pieprasa;
- 4) veikt uguns aizsardzības sistēmu darbības pārbaudi, ja amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi to pieprasa;
- 5) ugunsgrēka gadījumā pildīt ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu amatpersonu norādījumus.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

10.¹ pants. Meža īpašnieka (valdītāja) pienākumi ugunsdrošības un ugunsdzēsības jomā

(1) Meža īpašnieka (valdītāja) pienākums ir nodrošināt ugunsdrošības prasību ievērošanu mežā.

(2) Meža īpašnieks (valdītājs) pēc Valsts meža dienesta amatpersonas pieprasījuma veic meža ugunsgrēka vietas uzraudzību pēc meža ugunsgrēka likvidācijas.

(20.12.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

11.pants. Fizisko personu pienākumi ugunsdrošības jomā

Fiziskajām personām ugunsdrošības jomā ir šādi pienākumi:

1) ievērot normatīvajos aktos noteiktās ugunsdrošības prasības;

2) ugunsgrēka gadījumā ziņot par to Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

12.pants. Ugunsdrošības prasības

Prasības, kas fiziskajām un juridiskajām personām jāievēro, lai novērstu un sekmīgi dzēstu ugunsgrēkus, kā arī mazinātu to sekas, neatkarīgi no objekta īpašuma formas un atrašanās vietas nosaka Ministru kabinets.

13.pants. Valsts ugunsdrošības uzraudzība

(1) Valsts ugunsdrošības uzraudzību objektos veic amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm.

(2) Valsts ugunsdrošības uzraudzību Nacionālo bruņoto spēku un valsts drošības iestāžu objektos veic par ugunsdrošību objektā atbildīgā persona vai amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm saskaņā ar starpresoru vienošanos. Ārvalstu diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību objektos valsts ugunsdrošības uzraudzību amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm veic, pamatojoties uz attiecīgās ārvalsts diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības rakstveida iesniegumu. Mežos un meža zemē valsts ugunsdrošības uzraudzību veic Valsts meža dienesta amatpersonas.

(3) Amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm valsts ugunsdrošības uzraudzības ietvaros veic plānotās un neplānotās ugunsdrošības pārbaudes. Plānotās ugunsdrošības pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta apstiprinātu ugunsdrošības pārbaudžu plānu, bet neplānotās ugunsdrošības pārbaudes — pamatojoties uz Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta rakstveida lēmumu.

(4) Amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, kuras veic ugunsdrošības pārbaudes, ir šādi pienākumi:

1) iepriekš informēt par ugunsdrošību objektā atbildīgo personu par plānotās ugunsdrošības pārbaudes veikšanu;

2) pirms ugunsdrošības pārbaudes uzsākšanas par ugunsdrošību objektā atbildīgajai personai vai tās pārstāvim nosaukt savu uzvārdu, amatu un uzrādīt dienesta apliecību;

3) pirms neplānotās ugunsdrošības pārbaudes uzsākšanas izsniegt par ugunsdrošību objektā atbildīgajai personai vai tās pārstāvim Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta rakstveida lēmumu;

4) informēt par ugunsdrošību objektā atbildīgo personu par ugunsdrošības pārbaudes rezultātiem;

5) uzdot par ugunsdrošību objektā atbildīgajai personai novērst normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību pārkāpumus.

(5) Veicot valsts ugunsdrošības uzraudzību, amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm ir tiesības:

1) pārbaudīt normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību ievērošanu objektos;

2) fotografējot un izdarot videoierakstus, fiksēt normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību pārkāpumus;

3) lūgt, lai tiek uzrādīts personu apliecinošs dokuments vai cits personu identificējošs dokuments;

4) apturēt vai ierobežot būves, tās daļas vai iekārtas ekspluatāciju, būvdarbus vai produkcijas laišanu tirgū;

5) izsniegt atzinumu par objekta atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām ugunsdrošības prasībām;

6) sastādīt administratīvo pārkāpumu protokolus, izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus par pārkāpumiem, kuru izskatīšana ir piekritīga Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam;

7) pieprasīt un bez maksas saņemt ar ugunsdrošības jautājumiem saistīto informāciju;

8) pieprasīt, lai tiek veikta ugunsaizsardzības sistēmu darbības pārbaude.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

13.¹ pants. Būvju un iekārtu ekspluatācijas, būvdarbu un produkcijas tirgū laišanas apturēšana vai ierobežošana

(1) Amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi pirms tam, kad tā pieņem lēmumu apturēt vai ierobežot būves, tās daļas vai iekārtas ekspluatāciju, būvdarbus vai produkcijas laišanu tirgū (turpmāk — lēmums par apturēšanu), izsniedz īpašniekam (valdītājam), pārvaldniekam, nomniekam (īrniekam) vai citam lietotājam, kas saskaņā ar līgumu ir atbildīgs par ugunsdrošību objektā (turpmāk — atbildīgā persona), brīdinājumu par to, ka būves, tās daļas vai iekārtas ekspluatācija, būvdarbi vai produkcijas laišana tirgū var tikt apturēta vai ierobežota (turpmāk — brīdinājums), izņemot šā panta septītajā daļā minētos gadījumus.

(2) Brīdinājumā norāda konstatētos normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību pārkāpumus un nosaka termiņu pārkāpumu novēršanai.

(3) Brīdinājumā nosaka šādus pārkāpumu novēršanas termiņus:

1) no diviem līdz pieciem gadiem, ja pārkāpuma novēršanai nepieciešami būvdarbi vai rekonstrukcija;

2) no gada līdz diviem gadiem, ja pārkāpuma novēršanai nepieciešama ēkas renovācija;

3) pārējos gadījumos var noteikt pārkāpuma novēršanas termiņu no viena mēneša līdz sešiem mēnešiem.

(4) Amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, kas izdevusi brīdinājumu, var brīdinājumā noteikto pārkāpuma novēršanas termiņu pagarināt līdz diviem gadiem, ja saņemts pamatots iesniegums termiņa pagarināšanai.

(5) Ja brīdinājumā norādītie pārkāpumi nav novērsti noteiktajā termiņā, pieņem lēmumu par apturēšanu.

(6) Lēmumu par apturēšanu attiecībā uz produkcijas laišanu tirgū pieņem, ja tirgū tiek laista produkcija, kas neatbilst normatīvajos aktos noteiktajām ugunsdrošības prasībām.

(7) Lēmumu par apturēšanu pieņem bez iepriekšēja brīdinājuma, ja konstatēti normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību pārkāpumi, kas rada tiešus ugunsgrēka izcelšanās draudus. Lēmumu par apturēšanu pieņem triju darbdienu laikā pēc pārkāpuma konstatēšanas.

(8) Lēmuma par apturēšanu izpildi nodrošina atbildīgā persona.

(9) Par brīdinājumā vai lēmumā par apturēšanu norādīto pārkāpumu novēršanu atbildīgā persona rakstveidā informē Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu. Pēc informācijas saņemšanas amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi septiņu dienu laikā pārbauda, vai pārkāpumi ir novērsti, un, ja:

1) veicot pārbaudi, konstatē, ka brīdinājumā norādītie normatīvo aktu pārkāpumi ir novērsti, izdara atzīmi uz izsniegtā brīdinājuma par to, ka pārkāpumi ir novērsti;

2) veicot pārbaudi, konstatē, ka lēmumā par apturēšanu norādītie normatīvo aktu pārkāpumi ir novērsti, izsniedz atļauju objekta darbības atjaunošanai;

3) brīdinājumā vai lēmumā par apturēšanu norādītie normatīvo aktu pārkāpumi nav novērsti, brīdinājums (ja nav

beidzies pārkāpuma novēršanai noteiktais termiņš) vai lēmums par apturēšanu paliek spēkā.

(10) Lēmuma par apturēšanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur šā lēmuma darbību.

(13.12.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

14.pants. Ugunsgrēka dzēšanas un glābšanas darbu vadīšana

(1) Ugunsgrēka dzēšanu un glābšanas darbus vada amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi. Līdz Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta struktūrvienības ierašanās brīdim ugunsgrēka dzēšanu un glābšanas darbus veic iestāžu, organizāciju, komercsabiedrību un pašvaldību ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti.

(1¹) Ugunsgrēka ierobežošanas un likvidācijas darbus mežā un meža zemēs vada Valsts meža dienesta atbildīgā amatpersona.

(1²) (Izslēgta ar 09.07.2013. likumu)

(2) Visi ugunsgrēka vai avārijas vietā esošie ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti, jebkuri citi dienesti, formējumi, kā arī fiziskās personas ir pakļautas ugunsgrēka dzēšanas un glābšanas darbu vadītājam.

(3) Nevienam nav tiesību iejaukties ugunsgrēka dzēšanas un glābšanas darbu vadītāja darbībā un atcelt viņa likumīgos rīkojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2007., 21.01.2010., 16.12.2010. un 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

15.pants. Ugunsgrēka dzēšanas un glābšanas darbu vadītāja tiesības

Lai apturētu un novērstu ugunsgrēka un ar to saistīto bīstamo faktoru izplatīšanos, kas apdraud fiziskās personas, materiālās vērtības un vidi, vai likvidētu šķēršļus, kas traucē ugunsgrēka dzēšanu un glābšanas darbu veikšanu, ugunsgrēka dzēšanas un glābšanas darbu vadītājs ir tiesīgs:

1) dot rīkojumu:

a) iekļūt jebkurā teritorijā, ēkā un telpā,

b) pārvietot, nojaukt vai iznīcināt ēkas, būves un to daļas,

c) demontēt iekārtas,

d) pārvietot transportlīdzekļus;

2) ar īpašnieku (valdītāju) piekrišanu izmantot darbu veikšanā fizisko un juridisko personu kustamo un nekustamo īpašumu;

3) iesaistīt speciālos dienestus (policiju, gāzes avārijas dienestu, elektrotīklu avārijas dienestu u.c.) sabiedriskās kārtības nodrošināšanā, ceļu satiksmes regulēšanā, evakuācijas vai citu neatliekamu pasākumu veikšanā notikuma vietā.

16.pants. Ugunsgrēka dzēšana un glābšanas darbi īpašos objektos

Īpašos objektos (diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību ēkās, uz kuģiem, militārajos objektos, citos īpašos objektos) ugunsgrēku dzēš un glābšanas darbus veic, saskaņojot to ar attiecīgā objekta vadītāju vai citu atbildīgo amatpersonu.

17.pants. Ugunsgrēku un glābšanas darbu uzskaitē

(1) Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests uzskaita ugunsgrēkus (izņemot meža ugunsgrēkus) un apkopo informāciju par to radītājam sekām, kā arī uzskaita dienesta veiktos glābšanas darbus.

(2) Valsts meža dienests uzskaita meža ugunsgrēkus un apkopo informāciju par to radītajām sekām.

(3) Ministru kabinets izdod noteikumus, kuros nosaka:

1) kārtību, kādā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests uzskaita ugunsgrēkus (izņemot meža ugunsgrēkus) un dienesta veiktos glābšanas darbus, kā arī apkopojamās informācijas apjomu un glābšanas termiņu;

2) kārtību, kādā Valsts meža dienests uzskaita meža ugunsgrēkus, kā arī apkopojamās informācijas apjomu un glābšanas termiņu.

(08.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.04.2012.)

18.pants. Izglītošana ugunsdrošības jautājumos

(1) Apmācību, kas saistīta ar ugunsdrošības pamatprincipiem un rīcību ugunsgrēka gadījumā, veic izglītības iestādes. Apmācības saturu saskaņo ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta priekšnieku.

(2) Kārtību, kādā izglītības iestādē veicama izglītojamo apmācība ugunsdrošības jomā, pēc saskaņošanas ar iekšlietu ministru apstiprina izglītības un zinātnes ministrs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

19.pants. Atbilstības novērtēšana

(1) Ugunsdrošības preču, ugunsdzēsības iekārtu un ierīču atbilstības novērtēšana veicama saskaņā ar likumu "Par atbilstības novērtēšanu".

(2) Ministru kabinets apstiprina obligātajai atbilstības novērtēšanai pakļauto ugunsdrošības preču, ugunsdzēsības iekārtu un ierīču sarakstu, kā arī nosaka attiecībā uz tām izvirzāmās būtiskās prasības.

20.pants. Izdevumu un zaudējumu atlīdzināšana

Izdevumi un zaudējumi, kas radušies, ugunsgrēka dzēšanā vai glābšanas darbos iesaistot fizisko un juridisko personu resursus, atlīdzināmi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

III nodaļa Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests

21.pants. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta pamatuzdevumi

(1) Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests ir iekšlietu ministrijas pārraudzībā esoša valsts pārvaldes iestāde (turpmāk — iestāde), kas realizē valsts politiku ugunsdrošības, ugunsdzēsības un civilās aizsardzības jomā, uzrauga normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību ievērošanu, kā arī koordinē iestāžu, organizāciju, komercsabiedrību un pašvaldību izveidoto ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu un brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizāciju darbību, kas saistīta ar ugunsdrošību un ugunsdzēsību.

(2) *(Izslēgta ar 21.01.2010. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.01.2010. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2010. Grozījums par otrās daļas izslēgšanu stājas spēkā 01.05.2010. Sk. 21.01.2010. likuma Pārejas noteikumu)

22.pants. Iestādes darbības principi

(1) Iestāde, pildot tai noteiktās funkcijas, aizsargā personu tiesības un likumīgās intereses ugunsdrošības, ugunsdzēsības, glābšanas un civilās aizsardzības jomā neatkarīgi no šo personu pilsonības, sociālā, mantiskā un cita stāvokļa, rases un nacionālās piederības, dzimuma, vecuma, izglītības, valodas, politiskās, reliģiskās un citas pārliecības.

(2) Iestāde, pildot tai noteiktās funkcijas, sadarbojas ar valsts un pašvaldību institūcijām, nevalstiskajām organizācijām, komercsabiedrībām, kā arī iedzīvotājiem.

(3) Iestāde nepiedalās politisko vai starpnacionālo konfliktu novēršanas un masu nekārtību likvidācijas pasākumos.

23.pants. Iestādes starptautiskie sakari

(1) Iestāde uztur profesionālos sakarus ar citu valstu ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas dienestiem un civilās aizsardzības organizācijām, kā arī atbilstoši kompetencei ir tiesīga slēgt starptautiskās sadarbības līgumus ar citu valstu kompetentajām institūcijām.

(2) Iestāde piedalās starptautisko ugunsdrošības, ugunsdzēsības, glābšanas un civilās aizsardzības organizāciju darbībā.

(3) Iestāde atbilstoši savai kompetencei, ievērojot starptautisko līgumu nosacījumus, sadarbojas ar citu valstu kompetentajām institūcijām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

23.1 pants. Piedalīšanās starptautiskajās misijās un operācijās

(1) Amatspersona ar speciālo dienesta pakāpi piedalās starptautiskajās misijās un operācijās pēc to starptautisko organizāciju, savienību vai kopienu rezolūcijas, rekomendācijas vai lūguma, ar kurām Latvijas Republikai ir noslēgti starptautiskie līgumi.

(2) Lēmumu par amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi piedalīšanos starptautiskajās misijās un operācijās pieņem Ministru kabinets.

(3) Kārtību, kādā amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi nosūta dalībai starptautiskajās misijās un operācijās, nosacījumus attiecīgās amatpersonas dalībai šajās misijās un operācijās, kā arī dalības finansēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(15.06.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

23.2 pants. Starptautiskās palīdzības sniegšana un lūgšana valstīm, ar kurām Latvijas Republikai ir sauszemes robeža

(1) Iestādei ir tiesības sniegt palīdzību ugunsgrēku dzēšanā un glābšanas darbu veikšanā pēc to valstu ugunsdzēsības un glābšanas dienestu lūguma, ar kurām Latvijas Republikai ir sauszemes robeža, iesaistot savus resursus ne ilgāk kā 24 stundas pēc lūguma saņemšanas, ja iestāde vienlaikus saglabā spēju veikt savus pienākumus Latvijas Republikas teritorijā.

(2) Iestādei ir tiesības pēc lietderības un pamatotības izvērtēšanas lūgt palīdzību ugunsgrēku dzēšanā un glābšanas darbu veikšanā to valstu ugunsdzēsības un glābšanas dienestiem, ar kurām Latvijas Republikai ir sauszemes robeža.

(3) Lēmumu par šā panta pirmajā un otrajā daļā minētās palīdzības sniegšanu vai lūgšanu pieņem iestādes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona.

(4) Šajā pantā paredzētā palīdzības sniegšanas un lūgšanas kārtība neattiecas uz katastrofu gadījumiem.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

24.pants. Iestādes finansēšana

Iestādes finanšu līdzekļus veido:

1) dotācija no vispārējiem ieņēmumiem;

2) ieņēmumi no sniegtajiem maksas pakalpojumiem un citi pašu ieņēmumi;

3) ziedojumi un dāvinājumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

25.pants. Iestādes darbība ugunsgrēku dzēšanā un glābšanas darbos

(1) *(Izslēgta ar 01.05.2010. likumu)*

(2) Kārtību, kādā iestāde veic un vada ugunsgrēku dzēšanu un glābšanas darbus, nosaka Ministru kabinets.

(3) Ugunsgrēku dzēšanai un glābšanas darbiem nepieciešamās iekārtas, speciālo un tehnisko aprīkojumu, kā arī tā normas nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.06.2005., 20.12.2007. un 21.01.2010. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2010. Panta nosaukuma jaunā redakcija un grozījums par otrās daļas izslēgšanu stājas spēkā 01.05.2010. Sk. 21.01.2010. likuma Pārejas noteikumu)

26.pants. Iestādes vadība

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

27.pants. Iestādes struktūra un personālsastāvs

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

28.pants. Ierēdņu pieņemšana dienestā

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

29.pants. Ierēdņu kategorijas un speciālās dienesta pakāpes

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

30.pants. Pretendentu konkurss uz vakantajiem amatiem

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

31.pants. Pretendentu atbilstības novērtēšana

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

32.pants. Ierēdņu iecelšana amatā

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

33.pants. Stažieri

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

34.pants. Ierēdņa zvērests

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

35.pants. Dienesta gaita iestādē

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

35.¹ pants. Amatspersona ar speciālo dienesta pakāpi

Amatspersona ar speciālo dienesta pakāpi ir Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatspersona, kura saskaņā ar amata pienākumiem veic šajā likumā un citos normatīvajos aktos paredzētos ugunsdrošības, ugunsdzēsības, glābšanas vai civilās aizsardzības pasākumus un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe.

(21.01.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2010.)

36.pants. Amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi tiesības

Amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, pildot dienesta pienākumus, ir tiesības:

- 1) iekļūt visās teritorijās, ēkās, būvēs un telpās (turpmāk — objekti), kur izplatās vai var izplatīties uguns un degšanas produkti vai kur nepieciešams veikt glābšanas darbus;
- 2) evakuēt no objektiem cilvēkus, dzīvniekus un mantu;
- 3) ierobežot teritoriju, kur tiek veikti ugunsdzēsības vai glābšanas darbi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

37.pants. Amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi pienākumi

Amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi pienākumi ir šādi:

- 1) pildīt savas funkcijas saskaņā ar likumiem, reglamentiem, citiem normatīvajiem aktiem, kā arī priekšnieku rīkojumiem;
- 2) bez iebildumiem izpildīt tiešo priekšnieku un augstāku priekšnieku likumīgos rīkojumus;
- 3) atbildēt par savas darbības vai bezdarbības likumību;
- 4) regulāri papildināt zināšanas, pilnveidot profesionālās iemaņas un prasmes, kā arī uzturēt dienesta pienākumu veikšanai atbilstošu fizisko sagatavotību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

38.pants. Amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi noteiktie ierobežojumi

Amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi aizliegts organizēt streikus un piedalīties tajos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

39.pants. Ierēdņa atestācija

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

40.pants. Ierēdņa apbalvojumi

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

41.pants. Ierēdņa disciplinārsodi

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

42.pants. Ierēdņa atbrīvošana no amata

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

43.pants. Ierēdņa atvaļināšana no dienesta

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

44.pants. Ierēdņa darba laiks

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

45.pants. Ierēdņa darba samaksa un apgāde

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

46.pants. Ierēdņim piešķirami pabalsti

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

47.pants. Ierēdņa atvaļinājumi

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

48.pants. Ierēdņa veselības aprūpe

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

49.pants. Ierēdņa formas tērps

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

50.pants. Amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi nodrošināšana ar dzīvokli

(1) Iestādei ir tiesības pirkt dzīvokļus un mājas, kā arī celt dzīvojamās mājas savām vajadzībām.

(2) Ja amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi dienesta interesēs pārceļ uz citu apdzīvotu vietu, pēc iestādes lūguma pašvaldība var nodrošināt viņu ar dzīvojamo telpu attiecīgajā teritorijā vai tās tuvumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

51.pants. Mācību izdevumu segšana ierēdņim

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

52.pants. Ierēdņim piešķiramās kompensācijas

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

53.pants. Ierēdņa pensija

(Izslēgts ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

54.pants. Amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi tiesiskā aizsardzība

(1) Amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi ir valsts amatpersona, kuras likumīgās prasības, kas izvirzītas, pildot dienesta pienākumus, ir obligātas visām fiziskajām un juridiskajām personām. Nepakļaušanās amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi likumīgajām prasībām ir sodāma.

(2) Amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi atrodas valsts aizsardzībā. Viņas veselību, dzīvību, godu un cieņu aizsargā valsts.

(3) Amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi goda aizskaršana, pretošanās amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi vai rīcība, kas viņai traucē pildīt dienesta pienākumus, kā arī amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi dzīvības vai veselības apdraudēšana ir sodāma likumā noteiktajā kārtībā.

(4) Amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi neatbild par mantisko un fizisko kaitējumu, kas nodarīts, pildot dienesta pienākumus atbilstoši savām pilnvarām.

(5) Amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi nav saistoši politisko organizāciju (partiju), to apvienību un nevalstisko organizāciju vai to pārstāvju rīkojumi un lēmumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

IV nodaļa

Administratīvie pārkāpumi ugunsdrošības jomā un kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(Nodaļa 24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019. Nodaļa stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 8. punktu)

55. pants. Ugunsdrošības prasību neievērošana

(1) Par normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību neievērošanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no sešām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no piecdesmit sešām līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību neievērošanu, ja tās rezultātā izcēlies ugunsgrēks, piemēro naudas sodu fiziskajai personai no divdesmit astoņām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no divsimt astoņdesmit līdz astoņsimt sešdesmit naudas soda vienībām.

(3) Par kūlas dedzināšanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 8. punktu)

56. pants. Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(1) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 55. panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem pārkāpumiem veic Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests.

(2) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 55. panta trešajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu līdz lietas izskatīšanai veic Valsts policija, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests vai pašvaldības policija. Administratīvā pārkāpuma lietu izskata pašvaldības administratīvā komisija vai apakškomisija.

(24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 8. punktu)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē likums "Par ugunsdrošību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 15./16.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 23.nr.; 1995, 3.nr.; 1997, 4., 8.nr.; 1999, 12.nr.; 2001, 14.nr.; 2002, 5.nr.; Latvijas Vēstnesis, 1997, 175./177.nr.).

2. Šā likuma 46.panta otrajā daļā noteiktais pabalsts līdz 2005.gada 1.janvārim amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi tiek izmaksāts iestādes priekšnieka noteiktajā apmērā no iestādei attiecīgajam gadam apstiprinātā darba samaksas fonda.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

3. Neizmaksātos atvaļinājumu pabalstus par 2003. un 2004.gadu izmaksā šim mērķim piešķirto valsts budžeta līdzekļu ietvaros.

(15.06.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.06.2006.)

3.¹ Šā likuma 52.panta otrā daļa stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(30.10.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

3.² Neizmaksātos atvaļinājuma pabalstus par 2005.gadu izmaksā šim mērķim piešķirto valsts budžeta līdzekļu ietvaros.

(15.06.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

4. Ministru kabinets līdz 2003.gada 1.novembrim izdod šajā likumā paredzētos noteikumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai ir spēkā šādi Ministru kabineta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

1) Ministru kabineta 1997.gada 7.septembra noteikumi nr.317 "Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu darbinieku ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas reglaments";

2) Ministru kabineta 1997.gada 30.decembra noteikumi nr.440 "Ugunsdrošības noteikumi";

3) Ministru kabineta 1998.gada 21.aprīļa noteikumi nr.148 "Noteikumi par uzturdevas kompensāciju Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm";

4) Ministru kabineta 1998.gada 8.decembra noteikumi nr.447 "Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu ierindas un komandējošā sastāva formas tērpu un atšķirības zīmju apraksts un mantiskās apgādes normas";

5) Ministru kabineta 1998.gada 15.decembra noteikumi nr.460 "Iekšlietu ministrijas sistēmas darbinieku ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplinārais reglaments";

6) Ministru kabineta 2001.gada 3.jūlija noteikumi nr.283 "Noteikumi par darba samaksu Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.05.2003. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2003.)

5. Likuma 28.panta pirmajā daļā paredzētais nosacījums par Latvijas pilsonību nevar būt par pamatu to amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi atbrīvošanai no amata un atvaļināšanai no dienesta, kuras stājušās dienestā līdz 2002.gada 31.decembrim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.10.2006.)

6. *(Izslēgts ar 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)*

7. Šā likuma 6.panta trešajā daļā paredzētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2008.gada 30.aprīlim.

(20.12.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.01.2008.)

8. Šā likuma IV nodaļa stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019.)

Likums stājas spēkā 2003.gada 1.janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2002.gada 24.oktobrī.

Valsts prezidente V.Vīķe-Freiberga

Rīgā 2002.gada 13.novembrī